

Není anděl jako anděl – převzato z časopisu Effatha

V poslední době zaznamenáváme jakýsi „andělský“ boom. Publikace o andělech zaplavily knižní trh, množí se semináře a setkání zaměřené na komunikaci s anděly, nabízí se různé andělské terapie, andělé nás vyzývají i z billboardů k odstraňování negativní energie.

Učení církve o andělech je dost skoupé na slovo. Teologická angelologie je pro běžného člověka těžko uchopitelná a zdá se být pro běžný život málo použitelná. A najednou jsou tady osobnosti, které nás z vlastní zkušenosti uvádějí do tajů života s anděly. Jejich návody, jak s anděly komunikovat, skutečně fungují. I nevěřící lidé nebo vyznavači jiných duchovních směrů jsou silně osloveni těmito novými možnostmi kontaktu s neviditelným světem. O to víc, že tito andělé se nevážou k žádnému náboženství, zdá se, že se vznášejí nade vším, co rozděluje lidi do různých vyznání, dokonce je jim jedno, jestli je někdo věřící nebo nevěřící. Oni jsou tady pro všechny, všem pomáhají a touží se všemi navázat kontakt!

Poslání Božích andělů

Je pravda, že katolická církev se ve svém učení o andělech drží slov Písma a zkušenosti svatých. Přitom ale poznání o andělech, které nám předkládá k věření, je dostatečné k tomu, abychom se mohli zorientovat a rozlišovat, s čím nebo kým vlastně tady máme do činění. Katechismus katolické církve (čl. 325 – 336) nás učí, že andělé jako netělesné duchovní bytosti jsou součástí našeho stvořeného světa. Nejsou to pouhé síly či energie, jsou to duchové obdařeni rozumem a vůlí. Jsou podřízeni Bohu. Upřesněme - Trojjedinému Bohu, Bohu Ježíše z Nazareta! Jsou jeho posly (angelos - posel), tedy jeho služebníky. Ježíš Kristus je tedy středem světa Božích andělů. Jsou stvořeni skrze něho a pro něho (sr. Kol 1,16). Andělé ho doprovázeli ho po celý jeho pozemský život a jednou s ním přijdou ve slávě (sr. Mt 25,31).

Jaké je jejich poslání vůči nám? Z Božího Zjevení víme, že jsou poslové Božího plánu spásy od prvopočátku lidských dějin. Pod vládou Ježíše Krista nám napomáhají, abychom přijali Ježíšovo dílo spásy. Podle slov Ježíšových má každý člověk svého anděla strážného: „Jejich andělé hledí na tvář nebeského Otce“ (Mt 18,10). Chrání nás, vnukají myšlenky, které nás vedou k Bohu skrze dobro, lásku, pokání ze hříchů a odpuštění – to vše v duchu evangelia. To je třeba zdůraznit, protože pod těmito pojmy lze rozumět i leccos, co má s evangeliem jen málo společného.

Padlí andělé

Jenže kromě těchto dobrých andělů je na scéně dějin od počátku také ďábel a jeho andělé – démoni. I oni jsou jen stvořeními, inteligentními duchy, ale setrvávají v trvalém odporu vůči Bohu. Nevíme, jak přesně k němu došlo, ale z Božího zjevení víme, že budou dělat vše pro to, aby oddělili člověka od Boha. Tím nejvíc nenáviděným člověkem a zároveň Božím Synem je Ježíš sám, protože on „přišel, aby mařil skutky ďáblů“ (1 Jn 3,8).

I oni jsou poslové - andělé, ne však Boha, ale ďábla, který se pro svou totálně zvrácenou pýchu sám staví na roveň Bohu. Chce být jako Bůh a tohle pokušení vnuká i člověku – od počátku dějin.

Andělé v mentalitě New Age

Podívejme se teď na anděly a jejich protagonisty, kteří se k nám slétají ze všech stran skrze beletrii, či bohatou nabídku akcí. Vydavatelství Synergie nabízí celou paletu „andělských“ knížek, klíčů a vykládacích karet, zejména od autorů jako je Diana Cooper, Doreen Virtue, Neale Walsch a další. Jednou nám představují anděly jako Nebeské mistry a učitele, nebo jako duchovní průvodce a rádce, jindy jako léčitele. Mají být pro nás posly světla, lásky a harmonie, zbavují nás našich strachů,

negativních emocí atd. A především nás uvádějí do osobní komunikace a vztahu s nimi. Často si berou jména archandělů (zejména Rafaela a Michaela), nesou titul andělů strážců, to vše dekorováno líbivými obrázky andělů lidové představitosti. Víra v tyto anděly je často propojena s vírou ve víly, nebo s tzv. božskou magií, či s jinými esoterickými cestami. Od autorů těchto knížek je alespoň poctivé, že jakkoli využívají křesťanský slovník a čerpají ze židokřesťanské tradice, sami se za křesťany nevydávají, naopak: Walsch a Cooperová jsou protagonisté tzv. nové spirituality New Age, která se staví nad existující náboženství, hlásá panteismus, tedy jakousi všudypřítomnou božskou energii. Tato universální kosmická energie je často nazývána Bohem a propojuje celý viditelný a neviditelný svět v jeden celek. Všichni a všechno je tvořeno vibracemi této energie. Doreen Virtue, kromě toho všeho, se jako jasnovidka hlásí k tzv. spirituálnímu léčitelství, k terapiím prostřednictvím andělů, víl a bohyň, a to vše pod zástěrkou doktorského titulu z psychologie.

Andělé vizionářky Lorny Byrneové

Krátce bych se chtěla zvláště zmínit o paní Lorně Byrneové. Její knížky *Andělé v mých vlasech*, *Schody do nebe* nebo *Andělské poselství naděje* se staly bestsellerem i mezi křesťany. Sama se totiž považuje za katoličku, která o Vánocích „věří v Ježíška“. Katolická víra však, podle jejich slov, není pro ni podstatná. Své anděly, s kterými komunikuje, dává do vztahu s Bohem. Nic se však nedovíme o tom, o jakého Boha jde, vystupuje jen jako mlhavé klišé. Ani zmínky o Ježíši Kristu jako Božím Synu, kterému by andělé měli sloužit. Ani náznak o spáse člověka skrze Ježíše Krista, ke kterému by andělé měli člověku pomáhat. Andělé naopak Lornu vyučují, že je nutné bourat zdi mezi náboženstvími, a tak urychlit „duchovní evoluci lidstva“. Že je nutné přivést všechna náboženství pod jednu střechu a k jedné modlitbě, protože všichni, křesťané, hinduisté, budhisté, věří ve stejného Boha. Toto světové náboženství bude prý základem nového mírového světa. Andělé Lorny Byrneové si v ničem nezadají s myšlenkovým proudem New Age, včetně jejího vnímání „ducha Země“ či všudypřítomné „energie“.

Nová cesta spásy?

Všichni tito andělé a jejich protagonisté nabízí v podstatě novou formu spásy. Protože k šťastnému životu nakonec stačí jen zásah těchto andělů. Není nutné obrácení k Ježíši Kristu, nepotřebujeme jeho odpuštění, ani jeho milosrdenství, to vše si můžeme udělit sami. Nepotřebujeme spásu. Andělé sami nás budou vést, oni nás naučí lásce, zbaví nás našich strachů, uzdraví podle našich potřeb a učiní náš život plnohodnotným. Přicházejí s novou nadějí, která ovšem nemá nic společného s křesťanskou nadějí na věčný život v Ježíši Kristu.

Potřeba rozlišování

Démoni nejenže lidem zjevně škodí, ale snaží se ve jménu zdánlivého dobra oddělit lidi od Boha, od pravé víry v Ježíše Krista. Už apoštol Pavel varuje, že démoni dokážou vystupovat jako andělé světla (srov. 2 Kor 11,14) a nabízejí frustrovanému a duchovně vyprahlému člověku to, po čem legitimně touží: lásku, pohodu, či jistotu, že na těžkosti života není sám. Jenže v konečném důsledku ho zavedou na scestí, odcizí ho sobě samému, skutečnému životu a jeho cíli, věčnému životu.

Před anděly Lorny Byrneové a dalších autorů varuje svatý Jan: „Milování, nevěřte každému duchu, ale zkoumejte je, zda jsou z Boha... Každý duch, který vyznává, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha, a duch, který nevyznává Ježíše, není z Boha“ (1 Jn 4,1-3, podle řečtiny). Ve světle tohoto kritéria není problém rozpoznat, o jaké anděly tady jde. Skuteční Boží andělé jsou ti, kteří působí v životech lidí pod vládou Ježíšovou, tedy pod vládou jediného Spasitele.